

عنوان مقاله:

نشانه های تخریب در نگارش نهج البلاغه

محل انتشار:

فصلنامه دانش ها و آموزه های قرآن و حدیث، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

عباس محمودی

خلاصه مقاله:

عالمان پیشینی شیعه، مجموعه ای از دلایل و قرائن را در اعتبارسنجی حدیث، موثر می دانستند. آنها پس از استخراج روایت، برای یافتن این قرائن، به تخریب حدیث، همت گماشته و آنگاه به اخراج آن اقدام می کردند. استخراج روایات و اخراج آنها در نهج البلاغه، امر روشنی است؛ اما آیا سید رضی به تخریب روایات هم اقدام نموده است؟ گرچه نویسنده، تخریب احادیث را در اثر خود نیاورده، ولی نشانه هایی دال بر این تلاش علمی در نهج البلاغه دیده می شود. پژوهش کنونی، با یافتن نشانه ها و بررسی آنها گامی برداشته تا نشان دهد که نویسنده نهج البلاغه احتمالا پیش از اخراج احادیث، به تخریب آنها اقدام نموده است. اگر چنین چیزی ثابت شود، اعتبار نهج البلاغه افزایش خواهد یافت. با توجه به نتایج این پژوهش و نشانه هایی که از تخریب سند، منبع، متن و محتوا، ارائه کرده، می توان به برخی از شبهه ها درباره کم همتی سید رضی نسبت به نگاشته اش پاسخ داد.

کلمات کلیدی:

شریف رضی، اعتبارسنجی نهج البلاغه، گونه های تخریب، علوم و معارف حدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1234431>

